

مخالفات الحج والعمرة والزيارة
(الجمعية)

ჰაჯობის, უმრას და
მონახულების დარღვევები

ჰაჯობის, უმრას და მონახულების დარღვევები

ისლამური კონტენტის სხვადასხვა ენაზე
გავრცელების ასოციაციის სამეცნიერო
კომიტეტი

უმრასთან დაკავშირებული შეცდომები და დარღვევები

**პირველი: ადამიანების შეცდომები და
დარღვევები იჰრამში**

იჰლალის მიტოვება, ეს არის როდესაც არ
ამაღლებს ხმას ღვთისმსახურების დაწყებისას,
როცა შევა იჰრამში და იწყებს ღვთისმსახურებას.

სუნნაა: ამ დროს ხმის ამაღლება.

ზოგიერთ ხალხს ჰგონია, რომ იჰრამი
მხოლოდ ტანისამოსია (როგორიცაა იზარი და
რიდა)

არამედ, იჰრამი არის: უმრას რიტუალის
დაწყების განზრახვა, მისი ნიშნები: თალბიას
ხმამაღლა კითხვა, ვინც თალბიას წაიკითხავს
ჰაჯობის ან უმრას განზრახვით, ის შევა იჰრამში.

ზოგიერთ ხალხს ჰგონია, რომ იჰრამში შესვლისთვის ბანაობა აუცილებელია.

არამედ ეს არის სუნნა, და არაფერი ეკისრება მას, ვინც არ იბანავებს.

ზოგიერთ ხალხს ჰგონია, რომ იჰრამის დროს ორი მუხლი ნამაზის ლოცვა სავალდებულოა, ან ის არის უმრასთვის განკუთვნილი სუნნა და აუცილებელია მათი შესრულება, და მას ლოცულობენ ნებისმიერ შემთხვევაში.

სწორი არის, რომ იჰრამში შესვლამდე ლოცვა დადგენილია, მაგრამ მას განსაკუთრებული ლოცვა არ გააჩნია, თუ ადამიანი ილოცებს სავალდებულო ლოცვას ან სხვა ნებისმიერ დადგენილ ლოცვას, მისთვის ნებადართულია, რომ მის შემდეგ შევიდეს იჰრამში.

ზოგიერთ ხალხს ჰგონია, რომ მიიყათში გაჩერება და მესჯიდში შესვლა სავალდებულოა.

ეს არ არის სავალდებულო, ვისაც მანამდე ჰქონდა ჩაცმული იჰრამის ტანისამოსი და გაიარა მიიყათი ან მისი პარალელური ადგილი და გააკეთებს თალბიას ავტომობილიდან

ჩამოუსვლელად ეს საკმარისი იქნება მისთვის, ასევე ის, ვინც იმყოფება თვითმფრინავში, როდესაც გაუსწორდება მიიყათს ან ცოტა ადრე, რათა არ გადასცდეს მიიყათის ტერიტორიას, მაშინ აკეთებს თაღბიას.

სურნელოვანი ნივთიერებების გამოყენება იპრამის ტანსაცმელზე.

სწორია, რომ სურნელოვანი სუნამოს გამოყენება მხოლოდ სხეულზე მოხდეს.

ზოგოერთ ხალხს ჰგონია, რომ ილღიების და სასირცხო ადგილების გაპარსვა, ასევე ფრჩხილების დაჭრა იპრამში შესვლის დროს სავალდებულოა, ან ფიქრობენ, რომ ეს იპრამის სუნნაა.

არამედ ეს არის ზოგადი სუნნა, როდესაც ამის საჭიროება არსებობს.

იპრამის ჩაცმა მიიყათამდე.

ეს სუნნას საპირისპიროა, მაგრამ ვინც იმყოფება თვითმფრინავში მას შეუძლია ცოტა ადრე ჩაიცვას იპრამი, რათა თვითმფრინავის სისწრაფის გამო არ გასცდეს მიიყათს, ასევე იმას

ვინც შიშობს, რომ ჩაეძინება და გასცდება მიიყათს, მაშინ შეუძლია ცოტა ადრე ჩაიცვას იჭრამი, მდგომარეობის მიხედვით.

იჭრამის გარეშე მიიყათის გავლა მისთვის, ვისაც უნდა ღვთისმსახურების შესრულება, უცოდინრობის, უყურადღებობის, ან იმიტომ რომ თვითმფრინავში იმყოფება.

ვინ გასცდება მიიყათს იჭრამის გარეშე, იმ შემთხვევაში როცა ჰაჯობის ან უმრას განზრახვა ჰქონდა, ვალდებულია: დაბრუნდეს მიიყათის ტერიტორიაზე და ჩაიცვას იჭრამი, ასევე ვინც დაეშვა ჯიდდას აეროპორტში და ნებისმიერი მიზეზის გამო არ ჩაუცვამს იჭრამი თვითმფრინავში: ვალდებულია გავიდეს რომელიმე მიიყათის ტერიტორიაზე და იქიდან შეიმოსოს იჭრამში, აქედან გამონაკლისია: ის ვისაც არ გაუვლია რომელიმე მიიყათი ან მის გასწვრივ, ის შევა იჭრამში ჯიდდადან, როგორც სუდანელი ხალხი თუ ჩამოვლენ თვითმფრინავით ან გემით; გარდა იმ შემთხვევაში, როდესაც იციან, რომ ისინი

იმყოფებიან იალამლამას ან ალ-ჯაჰვას მიიყათის გასწვრივ იმ გზაზე, რომლითაც მოდიან.

მცდარი შეხედულება არსებობს ნაქსოვთან მიმართებაში, ყველაფერი რაც ნაქსოვია, აკრძალულად მიიჩნევენ ყველაფრის გამოყენებას მაგალითად ქამრის, სარტყელის, ფეხსაცმლის და სხვა რაც არის ნაქსოვი.

ეს არ არის სწორი: არამედ ნაქსოვად ითვლება ყველაფერი, რაც არის მოქსოვილი ან შეკერილი სხეულის შესაბამისად, როგორიცაა პერანგი და შარვალი; რომლის ჩაცმა ხდება ჩვეულებრივი ტანსაცმლის ფორმით.

ქალის მიერ ხელთათმანების, ბურკის, ნიყაბის და ერთი სრული საფარველის ჩაცმა.

ქალი ვალდებულია - როდესაც ის უცხო მამაკაცების გარემოცვაში იმყოფება - დაიფაროს სახე და ხელები ნიყაბის და ხელთათმანების გამოყენების გარეშე; რადგან შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) იჰრამში მყოფი ქალებისთვის მათი გამოყენება აკრძალა.

ზოგიერთ ხალხს ჰგონია, რომ ქალს აქვს სპეციალური ტანისამოსი იპრამისთვის, შავი, მწვანე ან თეთრი.

ეს არ არის სწორი; არამედ ქალი იპრამის დროს იცვამს იმ ტანისამოსს, რომელიც მას სურს; გამოპრანჭვის და მორთულობის გარეშე.

ზოგიერთ ხალხს ჰგონია, რომ იპრამის ტანისამოსის გამოცვლა ან გახდა აკრძალულია.

არამედ მუჭრიმს შეუძლია, რომ გამოიცვალოს იპრამის სამოსი, ან გარეცხოს ის და შემდეგ ისევ ჩაიცვას მეორედ.

მხარის გამოჩენა იპრამის ჩაცმიდან დაწყებული უმრას დამთავრებამდე.

სწორი არის, რომ მხარის გამოჩენა დაშვებულია მხოლოდ უმრასთვის ტავაფის დროს ან ჰაჯობაზე მხოლოდ პირველი ტავაფის დროს.

იპრამის გახდა და გამოსვლა მისგან, შარიათით დადგენილი მიზეზის გარეშე.

მუჭრიმი ვალდებულია დარჩეს იპრამში, სანამ არ დაამთავრებს ყველა რიტუალს და არ

მორჩება ჰაჯობას ან უმრას, გარდა იმ შემთხვევაში, როდესაც მას შარიათით დადგენილი რაიმე საპატიო მიზეზი აქვს, ეს არის იჰსარი (დაბრკოლება რომელიც მუჰრიმს ხელს უშლის ღვთისმსახურების დასრულებაში), ამ შემთხვევაში შეუძლია მას იჰრამიდან გამოვიდეს, თუ მას პირობა ჰქონდა დადებული იჰრამში შესვლის დროს, რომ თუ შეექმნებოდა რაიმე დაბრკოლება, რომელიც ხელს შეუშლიდა ღვთისმსახურების შესრულებაში მაშინ მას არაფერი ევალდებულება, თუ მას არ ჰქონდა ეს პირობა დადებული, ვალდებულია დაკლას გამოსასყიდი, გადაიპარსოს ან შეიჭრას თმები და შემდეგ გამოვიდეს იჰრამიდან.

მეორე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები ტავაფის დროს.

იმ კედრებების წაკითხვა, რომელიც არ არის გადმოცემული, ალ-მასჯიდი ალ-ჰარამში

(აკრძალულ მეჩეთში) შესვლისას ან ქაბას ნახვისას.

სუნნა არის იმ ვედრებების წაკითხვა, რომელიც გადმოცემულია შუამავლისგან (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას).

ტავაფის დაწყების წინ განზრახვის ხმამაღლა სიტყვებით წარმოთქმა.

განზრახვის ადგილი გულია, მას სიტყვებით წარმოთქმა არ არის დადგენილი.

ტავაფის დაწყების განზრახვა ალ-ჰაჯარ ალ-ასვადთან (შავ ქვასთან) მისვლამდე, თავის დაზღვევის მიზნით.

ეს არის გადაჭარბება და ზღვარს გადასვლა.

ტავაფის დაწყება მას შემდეგ, როდესაც ალ-ჰაჯარ ალ-ასვადს (შვა ქვას) გასცდება ადამიანი და მისი წრედ ჩათვლა.

ეს შეცდომაა, თუ ასე მოიქცევა ადამიანი მას ის წრე არ ეთვლება.

როდესაც შვა ქვას გაუსწორდება ხელების წამოწევა როგორც ლოცვის დროს წამოწევს ხოლმე, ან ხელების სამჯერ წამოწევა.

სუნნა არის მისკენ მარჯვენა ხელით ერთხელ მინიშნება.

შავი ქვის გასწვრივ ძალიან დიდხანს გაჩერება.

სუნნა ხანმოკლედ გაჩერებაა.

ადამიანების შეწუხება შავ ქვასთან მიღწევის და მასზე კოცნის სურვილით.

სუნნაა ადამიანების შეუწუხებლობა, თუ შესაძლებელი იქნება მასთან მისვლა ადამიანების შეწუხების გარეშე მაშინ მივა, თუ არა და შორიდან მიანიშნებს მისკენ.

თუ თავბირი დაავიწყდა და გასცდა შავ ქვას უკან მობრუნება; იმის გამო, რომ თავბირი წარმოთქვას და მიანიშნოს მისკენ, ან მისი გავლის შემდეგ თავბირის წარმოთქმა.

ეს ყელაფერი შეცდომაა, ეს არის სუნნა რომელიც გამორჩა, არ არის დადგენილი უკან დაბრუნება მის შესასრულებლად, ცოდვა არ ეთვლება მას, ვისაც დაავიწყდა თავბირი ან განზრახ გამოტოვა.

ყოველ წრეზე განსაკუთრებული ვედრების გამოყოფა.

ამის არგუმენტი არ არსებობს. სუნნა არის ის, რომ ტავაფის შემსრულებელმა ევედროს ის, რაც მას სურს სიკეთე ამქვეყნად და საიქიოში, ახსენოს უზენაესი ალლაჰი ნებისმიერი დადგენილი ზიქრით, ეს იქნება თასბიჰი, თაჰმიდი, თაჰლილი, თაჰბირი, თუ ყურანის კითხვა.

რამლი (აჩქარება) ტავაფის ყველა წრეზე.

სუნნა არის პირველ სამ წრეზე მსუბუქად აჩქარება.

ქააბას მარცხნივ არ დაყენება ტავაფის დროს — მიზეზის გარეშე.

ქააბას მარცხენა მხარეს დატოვება სუნნაა. მიუღებელია ადამიანისთვის უყურადღებობა და ამ საკითხის დარღვევა, თუ საპატიო მიზეზი იქნება ძლიერი ხალხმრავლობის ან მსგავს შემთხვევაში, მას არ ეკისრება არაფერი.

აღ-რუქნუ აღ-იამანის (იემენური კუთხის) კოცნა, ან მისკენ მინიშნება მასზე კოცნის შეუძლებლობის შემთხვევაში.

მასზე მხოლოდ ხელით შეხება, კოცნის გარეშე არის სუნნა, და თუ ხელით შეხებაც არ შეუძლია, მაშინ არც მიანიშნებს მისკენ.

ქაბას ყველა მხარეს შეხება და მასზე კოცნა, ან მისი კედლების შეხება.

ეს სუნნას საწინააღმდეგოა, მხოლოდ შავი ქვის კოცნა და იემენური კუთხის შეხებაა დადგენილი.

იმის ფიქრი, რომ შავ ქვაზე და იემენურ კუთხეზე შეხება მათგან ბარაქის მოლოდინის გამო ხდება და არა ღვთისმსახურებით.

ეს არის უცოდინრობა და გზასაცდენილობა, რადგან სარგებელიც და ზარალიც მხოლოდ ალლაჰის ხელშია, გადმოცემულია უმარისაგან (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი), რომ ის მივიდა შავ ქვასთან, აკოცა მას და თქვა: «მეც ვიცი, რომ შენ მხოლოდ ქვა ხარ, არც სარგებელი მოგაქვს და არც ზიანი, მაგრამ რადგან ვნახე, რომ

აღლაჰის მოციქული (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) გკოცნიდა, ამიტომ მეც გკოცნი».

ვედრების დროს ხმის იმდენზე ამალეზა, რომ ეს გამოიწვევდეს სხვა მომლოცველთა ხელის შეშლას.

სუნნაა, რომ ახსენოს ღმერთი, შეევედროს მას ჩუმაღ გულში; რათა არ შეაწუხოს სხვები.

ტავაფის დროს სხვებთან საუბრით ან ფოტოების გადაღებით დაკავება.

დადგენილია, რომ მომლოცველი იხსენებდეს ღმერთს მოწიწებით თავმდაბლობით და გულმოდგინედ.

ტავაფის დასრულება მანამ, სანამ დარწმუნდება, რომ მიაღწია შავ ქვასთან.

აუცილებელია დაასრულოს მეშვიდე წრე მანამ, სანამ დანამდვილებით არ დარწმუნდება, ან არ იფიქრებს, რომ მან მანმდვილად მიაღწია შავი ქვის გასწვრივ.

იმის რწმენა, რომ ტავაფის დასრულების შემდეგ ორი მუხლი ლოცვა მაშინვე უნდა შესრულდეს მაყამი იბრაჰიმის უკან ან მის

ახლოს, ამის გამო ქმნიან ძალიან დიდი გადატვირთულობას და აწუხებენ მომლოცველებს, ხელს უშლიან მათ ტავაფის შესრულებაში.

ეს არის მცდარი შეხედულება. ტავაფის შემდეგ ორი მუხლი ლოცვა მიღებულია მეჩეთის ნებისმიერ ტერიტორიაზე, მლოცველს შეუძლია ილოცოს ისე, რომ მაყამი იბრაჰიმი იყოს მასა და ქაბას შორის - თუნდაც შორს იმყოფებოდეს ქაბასგან - და ილოცვებს ტავაფის მოედნის მიღმა ან მეჩეთის რომელიმე სართულზე, რითაც თავს აარიდებს სხვების შეწუხებას, ასევე შეძლებს გულმოდგინედ და მშვიდად ლოცვას.

ტავაფის შემდეგ ლოცვის და მას შემდეგ ვედრების ზედმეტად გაგრძელება.

მათი მსუბუქად შესრულება სუნნაა, მის შემდეგ არ აკეთებს ვედრებას, რადგან ამაზე არაფერია გადმოცემული შუამავლისგან (აღლაჰის ლოცვა და შვიდობა მას).

ტავაფის შემდეგ ლოცვის
მხარმოშიშვლებული შესრულება.

სუნნაა, რომ დააბრუნოს რიდა (მხრებზე მოსასხამი) მხრებზე მაშინვე, როცა მორჩება ტავაფის შესრულებას.

**მესამე: ადამიანების შეცდომები და
დარღვევები სა'ის დროს.**

სა'ის (საფასა და მარვას შორის მიმოსვლა) დროს მარჯვენა მხარის მოშიშვლება.

როგორც იყო მოცემული მხრისმოშიშვლება მხოლოდ ტავაფის შესრულების დროს ხდება.

სა'ის დაწყების წინ განზრახვის ხმამაღლა სიტყვებით წარმოთქმა.

როგორც იყო მოცემული განზრახვის ადგილი გულია, მისი სიტყვებით წარმოთქმა არ არის დადგენილი.

მარვას გორაკიდან სა'ის დაწყება.

ეს შეცდომაა, ვინც ასე მოიქცევა, მას ის წრე არ ეთვლება.

ზოგიერთ ხალხს ჰგონია, რომ წასვლა-წამოსვლა არის ერთი წრე და ამიტომ თოთხმეტ წრეს აკეთებენ.

ეს შეცდომაა, საფადან მარვასკენ წასვლა ითვლება ერთ წრედ, და მარვადან საფასკენ დაბრუნება ითვლება კიდევ ერთ წრედ, დასაწყისი იქნება საფას გორაკიდან და დასასრული იქნება მარვას გორაკზე.

საფას ბორცვის ყველაზე მაღალ წერტილზე ასვლა იმის ფიქრით, რომ აუცილებელია ამის გაკეთება.

ასეთ პირობაზე არავითარი არგუმენტი არ არსებობს.

ხელების წამოწევა მაღლა და მინიშნება, როგორც ამას აკეთებს ლოცვის თაქბირებისას.

სწორია ყიზლას მიმართულებით გაჩერება და გადმოცემული ვედრების წაკითხვა.

ქალის მიერ სირბილი ორ ნიშანს შორის, როგორც ამას მამაკაცები აკეთებენ.

ქალისთვის მხოლოდ გადაადგილებაა დადგენილი (სირბილის გარეშე), სწავლულთა

ერთსულოვანი აზრით; აურათის გამოჩენის თავიდან აცილების მიზნით.

სა'ის ყოველ წრეზე განსაკუთრებული ვედრების გამოყოფა.

ამასთან დაკავშირებით არავითარი არგუმენტი არ არსებობს, არამედ ევედრება იმ ვედრებით, რომელიც მას სურს დაკონკრეტების გარეშე.

ვედრების დროს ხმის იმდენად ამაღლება, რომ ეს გამოიწვევდეს სხვა მომლოცველთა ხელის შეშლას.

სუნნაა, რომ ახსენოს ღმერთი, შეევედროს მას ჩუმიად გულში; რათა არ შეაწუხოს სხვები.

სა'ის დროს საფასა და მარვას შორის ყველა წრეზე აჩქარება.

სუნნა არის, რომ აჩქარება მოხდეს ორ მწვანე ნიშანს შორის მხოლოდ.

სა'ის დამთავრების შემდეგ ორი მუხლი ლოცვა.

ამასთან დაკავშირებით არავითარი არგუმენტი არ არსებობს, და მათი ლოცვა არ არის დადგენილი.

ნებაყოფილობითი სა'ის შესრულება, უმრას რიტუალის გარდა სხვა დროს.

სა'ის ნებაყოფილობითი შესრულება არ არის დადგენილი.

მეოთხე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები თმების გადაპარსვის ან დამოკლების დროს.

თმების გადაპარსვის ან დამოკლების დროს უყურადღებობის გამოჩენა და მთლიანად თავის ყველა ნაწილიდან თმების არ აღება.

თავის ყველა ნაწილიდან თმების აღება ან გადაპარსვა არის სუნნაა.

თმების გადაპარსვა ან შეჭრა ალ-მასჯიდი ალ-ჰარამის თერიტორიაზე, და შეჭრილი თმების იქ გადაყრა.

აუცილებელია ალ-მასჯიდი ალ-ჰარამის დაფასება და მის სისუფთავეზე მოფრთხილება.

თმების შეჭრის ან დამოკლების გადადება ან ძალიან დაგვიანება რომელიც გამოიწვევს მის დავიწყებას.

დადგენილია, რომ მალევე მოხდეს თმების შეჭრა, როგორც კი მორჩება ადამიანი ტავაფს და სა'ს.

თმების შეჭრის ან დამოკლებამდე იჰრამისთვის აკრძალული ქმედებების ჩადენა.

აუცილებელია არ მოხდეს იჰრამისთვის აკრძალული ქმედების ჩადენა, სანამ არ მოხდება თმების შეჭრა ან დამოკლება.

ჰაჯობასთან დაკავშირებული შეცდომები და დარღვევები.

პირველი: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები თარვას დღეს (ზულ-ჰიჯჯას მერვე დღე).

ზოგიერთ ხალხს ჰგონია, რომ იჰრამის ჩაცმა აუცილებელია თარვას დღეს მასჯიდი ჰარამიდან, ან ქააბას გვერდით.

სუნნაა იმ ადგილიდან იკრამში შესვლა, სადაც თვითონ იმყოფება; სულერთია მექქაშია თუ მინაში.

იკრამის ჩაცმა შუადღის ღოცვის შემდეგ.

დილით შუადღის ღოცვამდე ჰაჯობისთვის იკრამის ჩაცმა სუნნაა.

მინაში ღამის არ გათევა შესაძლებლობის შემთხვევაში.

სუნნაა, რომ მომლოცველმა ღამე გაათენოს მინაში, როდესაც მას ამის შესაძლებლობა გააჩნია; შაუმაველის (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) ქმედებიდან გამომდინარე.

მინაში ღოცვების გაერთიანება.

სუნნაა, ღოცვების შემოკლება გაერთიანების გარეშე; შაუმაველის (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) მაგალითზე მიყოლით.

მეორე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები არაფა დღეს.

არაფატის მთაზე გაჩერება მერვე დღეს, თავის დაზღვევის მიზნით.

ეს არის გადაჭარბება და ზღვარგადასულობა, რომელიც არის აკრძალული.

მერვე დღეს ან მეცხრე დღის საღამოს არაფატის მთაზე წასვლა და იქ დარჩენა.

ეს სუნნას საწინააღმდეგოა, ეს ქმედება არღვევს მინას დაბლობში ღამის გათევის სუნნას.

არაფატის მთის საზღვრებს მიიღმა გაჩერება.

აცილებელია მომლოცველმა გაარკვიოს არაფატის მთის საზღვრები და გაჩერდეს საზღვრების შიგნით.

ის მოსაზრება, რომ აუცილებელია ლოცვის შესრულება იმამთან ერთად ნამრას მეჩეთში, ამის გამო კი დიდი გადატვირთულობა მეჩეთში მოხვედრისთვის.

ეს არ არის საჭირო, ამ ყველაფერზე დიდი ყურადღების გამოჩენა არ არის დადგენილი.

ვედრების დროს ილალის სახელობის მთისკენ მიტრიალება.

სუნნაა ყიბლას მიმართულებით მიტრიალება.

იმის რწმენა, რომ აუცილებელია ილაღის მთაზე ასვლა, ეს არის ჰაჯობის რიტუალიდან ერთ-ერთი, ან ეს არის მადლი, ან ის არის გამორჩეული არაფატის სხვა ადგილებიდან.

არავითარი არგუმენტი არ არსებობს ამაზე, პირიქით ეს არის ალლაჰის მოციქულის (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) სუნნას საწინააღმდეგო.

ილაღის მთაზე მოწყალების მთის ან ვედრების მთის წოდება.

სწორია ის, რომ მისი სახელია ილააღ, მასზე მოწყალების ან ვედრების მთის დარქმევასთან დაკავშირებით არავითარი არგუმენტი არ არსებობს.

არაფატის მთაზე არსებულ გუმბათში შესვლა, მასზე ადამის გუმბათის წოდება, მასში ლოცვა და მის გარშემო ტავაფის გაკეთება, როგორც კეთდება ქააბას ირგვლივ ტავაფი.

ეს არის აკრძალული ბიდათი (სიახლე), რომელიც შეიძლება შირქამდე გადაიზარდოს.

არაფატში მოწყალების მთაზე აღმართული სვეტიდან ბარაქას მოლოდინი და მასზე სახელების დაწერა.

ეს არის აკრძალული ბიდათი (სიახლე), რომელიც შეიძლება შირქამდე გადაიზარდოს.

ნურის ან არაფატის მთებზე არსებულ ნაპრალებში ხურდა ფულის, ფრჩხილის, თმის ან სხვა მსგავსი რაიმე ნივთების დატოვება, იმ რწმენით, რომ ეს ამ ნივთების პატრონებს დაეხმარება ამ ადგილებში კიდევ ერთხელ დაბრუნდნენ.

ეს არის აკრძალული სიახლეებიდან, რომელიც შეიძლება შირქამდე გადაიზარდოს.

ზოგიერთ ხალხს ჰგონია, რომ სადაც შუამავალი გაჩერდა იქ გაჩერება აუცილებელია, ან იქ გასაჩერებლად ზედმეტი ძალისხმევის გამოჩენა.

სწორია, რომ იქ გაჩერება არ არის აუცილებელი, და არც ამისთვის ზედმეტი ძალისხმევის გამოჩენაა დადგენილი.

დროის კარგვა, ვედრების და ალლაჰის ხსენების მიტოვება, და დაკავება ისეთი ქმედებებით, რომელსაც სარგებელი არ მოაქვს.

ვედრების დაგვიანება, მისი დაწყება მზის ჩასვლის წინ, ან დღის ბოლოს.

ვედრების დროს ფეხზე დგომის ძალისხმევა, ან იმის ფიქრი, რომ ეს სუნნაა, ან ის აზრი რომ არაფაქზე გაჩერება გულისხმობს ვედრების დროს ფეხზე დგომას.

სწორია ის, რომ არაფაქზე გაჩერებაში იგილისხმება დროის ის მონაკვეთი, როცა მომლოცველი იქ იმყოფება, სულერთია ის ფეხზე დგას, ზის, ტრანსპორტშია, თუ ფეხით გადაადგილდება.

მზის ჩასვლამდე არაფატიდან წასვლა.

ეს აკრძალულია; რადგან ეს ალლაჰის შუამავლის (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) სუნნას საწინააღმდეგოა.

მზის ჩასვლის შემდეგ არაფატიდან წასვლის დაგვიანება, საპატიო მიზეზის გარეშე.

მზის ჩასვლის შემდეგ მაშინვე ნაადრევად წასვლა არის სუნნა, გარდა საპატიო შემთხვევისა.

ზოგიერთს სჯერა, რომ პარასკევ დღეს არაფატიზე გაჩერება სამოცდაათი ჰაჯობის ტოლფასია.

ამასთან დაკავშირებით არავითარი არგუმენტი არ არსებობს.

მესამე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები მუზდალიფაში წასვლისას და იქ დარჩენის დროს.

არაფატიდან სწრაფად გამგზავრება და გადატვირთული ავტომობილებით ხალხის შეწუხება.

აუჩქარებლად, დინჯად და სხვების შეწუხების გარეშე წასვლა არის სუნნა.

ზოგიერთ ხალხს ჰგონია, რომ მუზდალიფაზე დასარჩენად დადგენილია ბანაობა.

მსგავს დაგდენილებაზე არავითარი არგუმენტი არ არსებობს.

ზოგიერთ ხალხს ჰგონია, რომ მხედარი უნდა ჩამოქვეითდეს და ფეხით უნდა შევიდეს მუზდალიფაში.

მსგავს დადგენილებაზე არავითარი არგუმენტი არ არსებობს.

რომელიმე ადგილას დაბანაკება დარწმუნების გარეშე, რომ ის ნამდვილად მუზდალიფას საზღვრებს შიგნითაა.

მუზდალიფაზე მისვლისთანავე ლოცვის გადადება.

მუზდალიფაზე მისვლისთანავე დაუყოვნებლივ ლოცვა არის სუნნა.

მუზდალიფაზე მისვლისთანავე ქვების შეგროვების დაწყება, დიდი ყურადღების მიქცევა ამაზე და ის აზრი, რომ ასეა დადგენილი.

ამასთან დაკავშირებით არავითარი არგუმენტი არ არსებობს.

სამხრობის და ღამის ლოცვების დაგვიანება იქამდე, სანამ მათი დრო არ გავა, ეს არის მათი დაგვიანება შუალამემდე.

აუცილებელია სამხრობის და ღამის ლოცვა შესრულდეს ღამის პირველი ნაწილის გასვლამდე, თუნდაც მუზდალიფაზე მიღწევამდე.

მუზდალიფაში მთელი ღამე ლოცვაში, ღვთისმსახურებაში, საუბარში ან ხუმრობაში გატარება.

ნაადრევად დაძინება და დასვენება არის სუნნა; შუამავლის (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მაგალითზე მიყოლა, რათა მომლოცველმა მოიკრიფოს ძალები ზაირამის დღეს შესასრულებელი ღვთისმსახურებებისთვის.

ქალების, ბავშვების და სუსტი ადამიანების მიერ მუზდალიფას დატოვება ღამის პირველ ნახევარში.

აუცილებელია მუზდალიფაში გაჩერდნენ ღამის პირველი ნაწილის გასვლამდე და შემდეგ დატოვონ ის.

იმათ მიერ მუზდალიფას დატოვება დილის ლოცვამდე, ვინც არ არის სუსტების

კატეგორიიდან და არც გვერდით ახლავს ვინმე ამ კატეგორიიდან.

მუზდალიფაში დილის ლოცვამდე დარჩენა სავალდებულოა.

მუზდალიფადან გასვლის დაგვიანება მზის ამოსვლამდე.

მუზდალიფადან მზის ამოსვლამდე გასვლა სუნნაა.

მეოთხე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები მსხვერპლშეწირვის დღეს.

ზოგიერთ ხალხს ჰგონია, რომ ჯამარათში ქვების სროლისთვის ბანაობა დადგენილია.

მსგავს დაგდენილებაზე არავითარი არგუმენტი არ არსებობს.

სასროლად შეკრებილი ქვების გარეცხვა.

მსგავს დაგდენილებაზე არავითარი არგუმენტი არ არსებობს.

იმის რწმენა, რომ ქვების სროლის რიტუალი მიუღებელი იქნება, თუ ქვები მუზდალიფაში არ იქნება შეგროვილი.

ამასთან დაკავშირებით არავითარი არგუმენტი არ არსებობს, მათი შეგროვება ნებისმიერ ადგილას შეიძლება.

ქვების გარდა სხვა რამის სროლა, ან დიდი ზომის ქვების სროლა.

ეს შუამავლის (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მეთოდის საწინააღმდეგოა.

ქვების სროლის დროს აგრესიის გამოვლენა, და იმის რწმენა, რომ სასროლი ობიექტი ეშმაკია.

ჯამარათზე ქვების სასროლად წასვლისას წრებად და მწკრივებად ყოფნა, რომელიც ადამიანებს აწუხებს.

ქვების სროლის დროს დადგენილ ვედრებაზე მეტის წარმოთქმა.

უმჯობესია მხოლოდ თაქბირის წარმოთქმა.

შვიდივე ქვის ერთდროულად სროლა.

ასეთ შემთხვევაში მხოლოდ ერთ ნასროლ ქვად ითვლება, აუცილებელია ყველა მათგანის თითო-თითოდ სროლა.

ჯამარათის კედლებში ქვების ჩაგდება სროლის გარეშე.

ეს მიღებული არ იქნება, არამედ დადგენილია, რომ მოხდეს ქვების გასროლა მინიმუმ იმ სიძლიერით, რომელსაც სროლა ეწოდება.

ქვების სროლის დროს ჯამარათში აღმართული ბოძების კედლებზე გარტყმის განზრახვა, და ის აზრი, რომ ეს არის ძირითადი მიზანი.

დადგენილია, რომ ქვა ჩავარდეს ჯამარათის საზღვრებში, თუნდაც არ მოხვდეს აღმართული ბოძის კედლებს.

შორი მანძილიდან ქვების სროლა, და დაუდასტურებლობა ნამდვილად ქვა მოხვდა თუ არა ჯამარათის საზღვრებში.

ჯამარათუ ალ-აყაბაში ქვების სროლის შემდეგ ვედრებისთვის გაჩერება.

ეს არ არის დადგენილი; მსგავს დადგენილებაზე არავითარი არგუმენტი არ არსებობს.

თამათუ ან ყირანის ჰაჯობის დროს მსხვერპლის შეწირვა მსხვერპლშეწირვის დღემდე.

ვინც ასე მოიქცევა მიღებული არ იქნება, აუცილებელია მან ხელმეორედ შესწიროს მსხვერპლი შარიათით დადგენილ დროს, ეს არის ბაირამის პირველი დღიდან დაწყებული თაშრიყის ბოლო დღემდე.

მსხვერპლშეწირვის ნაცვლად საფასურის სადაყად გაცემა.

ვინც ასე მოიქცევა მიუღებელია, აუცილებელია დაკლას მსხვერპლი.

თმების გაპარსვა ან დამოკლება თავის რაღაც ნაწილში.

თავის ყველა ნაწილიდან თმების აღება ან გადაპარსვა არის სუნნა.

მხოლოდ ტავაფ ალ-ყუდუმით (პირველი ტავაფით) შემოფარგლება და ტავაფ ალ-იფადას გამოტოვება, ან არაფატზე და მუზდალიფაში გაჩერებამდე მისი შესრულება (ტავაფულ ალ-იფადას).

ვინც ასე მოიქცევა მიუღებელია; რადგა ტავაფ ალ-იფადა ჰაჯობის საფუძვლებიდან ერთ-ერთი საფუძველია, ჰაჯობა მის გარეშე მიუღებელი იქნება, და მისი შესრულება მხოლოდ არაფატზე და მუზდელიფაში გაჩერების შემდეგ არის შესაძლებელი.

მეხუთე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები მინას და თაშრიყის დრეებში შესასრულებელ ქმედებებში.

ქვების სროლაში წარმომადგენელის დატოვება ან პასუხისმგებლობის მიცემაში გამოჩენილი სირბილე.

დადგენილია, რომ მომლოცველმა თავად უნდა ისროლოს, გარდა იმ შემთხვევაში, როდესაც მას აქვს რელიგიურად დადგენილი საპატიო მიზეზი, რომელიც მისცემს მას საშუალებას გადააბაროს პასუხისმგებლობა სხვას და დატოვოს თავისი წარმომადგენელი.

ვინც ქვების სასროლად დატოვა თავისი წარმომადგენელი მისი გამგზავრება იმაზე

ადრე, სანამ დამთავრდება ჰაჯობის ყველა რიტუალი და დღეები.

ეს არის შეცდომა, არამედ ის ვალდებულია დარჩეს მინაში ან იმ ადგილას, სადაც ის იმყოფება მანამ, სანამ არ დამთავრდება ჰაჯობის ყველა რიტუალი, შემდეგ შეასრულებს გამოსამშვიდობებელ ტავაფს და გაემგზავრება.

თაშრიყის დღეებში ქვების სროლა მზის ზენიტიდან გადახრამდე, (შუადღის ლოცვამდე).

ქვების სროლა მზის ზენიტიდან გადახრის შემდეგ არის სუნნა.

სამი ჯამარათის თანმიმდევრობის დაუცველად ქვების სროლა.

აუცილებელია თანმიმდევრობის დაცვა, რამეთუ ჯერ უნდა მოხდეს სროლა პირველ ჯამარათში, შემდეგ საშუალო, და შემდეგ დიდი, ეს არის ჯამარათუ ალ-აყაბა. ვინც პირიქით მოიქცა ან დაარღვია თანმიმდევრობა, აუცილებელია თანმიმდევრობით გაიმეოროს

ისევ, ჯერ პატარა ჯამარათს და შემდეგ ისვრის რაც მას შემდეგაა.

ჯამარათუ ალ-აყაბაში ქვების სროლის შემდეგ ვედრებისთვის გაჩერება.

სუნნა არის, რომ ვედრება გაკეთდეს მხოლოდ პირველი და საშუალო ჯამარათების შემდეგ.

მეექვსე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები გამოსამშვიდობებელი ტავაფის დროს.

ბოლო დღის ქვების სროლამდე გამოსამშვიდობებელი ტავაფის შესრულება, რათა ქვების სროლის შემდეგ პირდაპირ გაემგზავროს.

ეს არის შეცდომა, ვინც ასე მოიქცა მან ის შეასრულა მისთვის დაუდგენელ დროს ამიტომ არ ჩაეთვლება, ვალდებულია ბოლო ქვების სროლის შემდეგ ხელმეორედ შეასრულოს.

წარმომადგენლის დატოვება, ვინც მის ნაცვლად ისვრის, და ქვების სროლამდე ტავაფის შესრულება.

სწორია რომ დაელოდოს, სანამ ისვრის და შემდეგ შეასრულოს გამოსამშვიდობებელი ტავაფი.

ქაბასკენ ზურგით მიუტრიალებლობა, მისგან უკუსვლით გამოსვლა, ქაბას განდიდების მიზნით.

არავითარი არგუმენტი არ არსებობს ამაზე, საუკეთესო გზა და მეთოდი მუჰამედის მეთოდია (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას).

აღ-მასჯიდი აღ-ჰარამიდან გამოსვლის დროს ვედრებისთვის გაჩერება.

ამასთან დაკავშირებით არავითარი არგუმენტი არ არსებობს.

გამოსამშვიდობებელი ტავაფის შესრულების შემდეგ მექაში დიდხანს გაჩერება შარიათით დადგენილი საპატიო მიზეზის გარეშე.

გამოსამშვიდობებელი ტავაფის შემდეგ აუცილებელია სწრაფად მოხდეს მექას დატოვება, თანმხლები ადამიანების, ან მგზავრობისთვის საჭირო ნივთების

ყიდვისთვის ან მსგავსი რამისთვის ცოტაოდენი დაცდა არ არის პრობლემა.

საპატიო მიზეზის გარეშე თუ დიდხანს გაჩერდება მექქაში; მაშინ ვალდებულია ხელმეორედ შეასრულოს გამოსამშვიდობებელი ტავაფი.

ალ-მასჯიდი ალ-ნაბავის (შუამავლის მეჩეთის) მონახულებასთან დაკავშირებული შეცდომები და დარღვევები.

კედლებზე ხელით შეხება, შუამავლის (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) საფლავის მონახულებისას რკინის სვეტებზე ხელით შეხება, ფანჯრებზე და სხვა ადგილებში ნაჭრების და თოკების მიბმა ბარაქის მიღების მიზნით და სხვა.

ბარაქა მხოლოდ იმაშია, რაც აღლაჰმა და მისმა შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) დაადგინეს, და არა სიახლეებში.

სხვადასხვა გამოქვაბულებში წასვლა, მაგალითად, უჰუდის მთაზე, ჰირას და სავრის გამოქვაბულებში მექქაში, იქ ნაჭრების შებმა,

ვედრების გაკეთება იქ, რომელზეც ალლაჰს ნებართვა არ მოუცია და ამით ზედმეტი ტვირთის შექმნა.

ეს ყველაფერი არის ბიდათი (სიახლე), რომელსაც არავითარი საფუძველი არ გააჩნია წმინდა შარიათში.

მონახულება ზოგიერთი იმ ადგილის, სადაც ფიქრობენ, რომ იქ არის შუამავლისგან (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) დარჩენილი გადმონაშთები, მაგალითად, ადგილი სადაც აქლემი დაიმუხლა, ხათიმის ჭა, უსმანის ჭა, და ამ ადგილებიდან მიწის აღება ბარაქის მოლოდინში.

მკვდრებზე ვედრება სასაფლაოების მონახულებისას, ბაყი'ას სასაფლაოს, უჰუდის შაჰიდების სასაფლაოს მონახულებისას, იქ ფულის გადაგდება, იმის მიზნით, რომ ეს აახლოებს საფლავის მკვიდრთან და მოელიან ბარაქას.

ეს ყველაფერი არის აშკარა შეცდომა, ზოგ შემთხვევაში კი ეს არის დიდი შირქი, როგორც

თქვეს სწავლულებმა, ამ ყველაფერზე მიუთითებს ალლაჰის წიგნი და მისი შუამავლის სუნნა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას); რადგან ღვთისმსახურება მხოლოდ და მხოლოდ ალლაჰს ეკუთვნის და არ შეიძლება თაყვანისცემა სხვისი გულისთვის შესრულდეს, როგორც ვედრება, მსხვერპლშეწირვა, ფიცი და სხვა. როგორც თქვა ალლაჰმა:

{وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...}

{მათ არ ბრძანებიათ არაფერი იმის გარდა, რომ ალლაჰისათვის თაყვანი ეცათ გულწრფელად} [ალ-ბაიინა: 5]

ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა ჩვენ შუამავალ მუჰამმადს.

Index

ჰაჯობის, უმრას და მონახულების დარღვევები	2
უმრასთან დაკავშირებული შეცდომები და დარღვევები 2	
პირველი: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები	
იჭრამში.....	2
მეორე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები ტავაფის	
დროს.....	8
მესამე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები სა'ის	
დროს.....	15
მეოთხე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები თმების	
გადაპარსვის ან დამოკლების დროს.	18
ჰაჯობასთან დაკავშირებული შეცდომები და	
დარღვევები.	19
პირველი: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები	
თარვიას დღეს (ზულ-ჰიჯჯას მერვე დღე).	19
მეორე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები არაფა	
დღეს.....	20
მესამე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები	
მუზდალიფაში წასვლისას და იქ დარჩენის დროს.	25
მეოთხე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები	
მსხვერპლშეწირვის დღეს.	28
მეხუთე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები მინას	
და თაშრიყის დრებში შესასრულებელ ქმედებებში.....	32
მექვსე: ადამიანების შეცდომები და დარღვევები	
გამოსამშვიდობებელი ტავაფის დროს.....	34

აღ-მასჯიდი ალ-ნაბავის (შუამავლის მეჩეთის) მონახულებასთან დაკავშირებული შეცდომები და დარღვევები.	36
--	----